

Barcelona (Edició vespere) 1 ptes. mes
Edició matutina 1 ptes. mes
Edició postal 4 ptes. mes
Paquet de 30 números 90 cèntims

La Veu de Catalunya

5 cent.

Redacció i Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)

IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncis, esquenes, comunicats i res-
pones a preus convencionals. Para-
l·lel al costat de la redacció, a l'edició
matutina, fins a les 12 hores de la tarda.
Para l'edició del matí, fins a les 12 hores
de la matutina.

Any XXII núm. 4,631

Barcelona: Dimars 9 d'abril de 1912

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Prosperi, diaca, mr.; Dametri, Concós, Hilari i companys, mrs.
Sant de dona: Sant Isidori, preta. — Contrària de la Guàrdia i Oració, a Sant Jaume. — Començat el dia 17.
Cost de Maria: Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just. — Dona: Mra. Sra. de l'Ajuda, en sa iglesia, privilegiada, o de la Bonanova, a Sant
Agustí. Milla d'any: Perla 3, color blanc. — La de dona: Perla 4, de l'Octava de Pasqua, color blanc. — Adoració nocturna: Demà, dimar-
tes, dia 19: Torn de Sant Tomàs d'Aquino.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcobé. — 8 d'abril
HORAS D'OBSERVACIÓ: 9 matí i tarda. — Baròmetre 0° i al nivell del mar: 762.6 h. 7. — Temperatura: Mxima, 25.5 sol; 19.0 ombra. — Mí-
ma: 10.8, ombra; 7.1 reflector. — Temperatura a la ombra: 19.0. — Pluja a les 24 hores: 0.0. — Alçada evaporada en mil·límetres: 4.2. — Gran-
d'humitat: 49.31. — Direcció del vent: S. — Velocitat del vent: 1.0. — Estat del cel: ser. — Nivells: classes: 1. — Cèntils: 9.7.
Sortida del sol: 5.38. — Posta: 6.24. — Sortida de la lluna: 8.41 m. — Posta: 19.51.

CAP D'ANY DE LA MORT DE
D. RAMON DE VALLS Y RIERA
MEIGE
OCORREGUDA EL DIA 10 D'ABRIL DE 1911
(A. C. S.)

La seva esposa D. Josepha Espriu i Fiter, fills Mercè, Ramón, Pere M., Ma-
nuel, Antoni i Josep, germans don Joan, P. Lluís M., Pvre. del Ora-
tori de Sant Felip Neri, i don Joseph, germanes polítiques donya Josepha Cór-
doba de Valls i donya Agna Espriu de Costas, germà polític don Bartomeu
Costas i Adam, nebots, cosins i demés parents, al recordar als amics i co-
neguts tan sensible perduda, els preguen el tingui present en llurs oracions
i se servixin assistir en alguna de les misses que en la capella del Santíssim Sagriment de
ma se celebraran de deu a dotze en la capella del Santíssim Sagriment de
parroquial iglesia de la Puríssima Concepció, demà, dimecres, 10 del corrent,
per lo que rebràn especial favor.

El dol se dona per despatit
No's convida particularment
L'Excm. y llim. senyor Bisbe d'aquesta diòcesi s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència als fidels
diòcesans per cada acte de pietat o caritat cristiana que dediquin a l'ànima del difunt.

J. Marsans Ref y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

PEL
Extirpació radical per la electricitat
sense que reapareixi may més.
Consultes d'informació gratis.
PEL MOIXI Gabinet del doctor Pons Bonet
LAURIA, 36, entr. 1. — Hores especials de 10 a 12

Dr. E. Perearnau
dels Hospitals de París. Vies urinàries i sa cirurgia.
Plaça Urquinaona, 2, 1.º i 2.º de 12 a 1 i de 3 a 5; festius de 10 a 12.

Higiene y Belleza de la Dóna
s'obté ab la
Crema Baró y Blanco Esmalte Baró
De venda: Lafont, Vidal y Ribas; Turull, Salmerón, 112, Gracia; y principals perfumerías

Tusquets y C. S. en C. Banca
Valors y cupons.—Rambla del Centre, 9

Qui tingui tos
que prengui l'antiga y acreditada pasta
pectoral del Doctor Andreu.
Demà als farmacies

La Nacionalitat Catalana
SEGONA EDICIÓ
Un vol. de 182 pag., de 20 x 13
cm., en excel·lent paper vergé
Edició popular: 50 cts.
Ab cobertes a dues tintes
y el retrat de l'autor: 1 pta.
DE VENDA EN LLIBRERIES Y KIOSCOS
DIPÒSIT EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

FERROCARRIL D'ORLEANS

Excursió a les Gorges del Tarn

S'expenen durant tot l'any bil·lets de viatge circular de 1.ª y 2.ª classes, podent
se visitar les Gorges del Tarn, comprant diversos itineraris, per exemple: Tou-
louse — Capdenac-Rodez (1) — Mende, o Banassac-la Canourgue (interrupció del
viatge per carril) — Aguessach o Millan-Béziers-Carcassonne-Toulouse.
1.ª classe, 64 francs. — 2.ª classe, 47 francs
Validen dels bil·lets, 30 dies, no comprés el dia de la sortida, ab facultat de per-
turbació, mitjançant suplement.
Nota.—Els viatgers poden començar el seu viatge a totes les estacions situades
en l'itinerari del viatge circular, però deuen seguir aquest itinerari en l'ordre indicat
mes amunt. L'excursió a les Gorges del Tarn, solament pot efectuar-se en sentit des-
cendent.
Els gaudos de l'excursió a les Gorges del Tarn no estan comprats en els preus dels
bil·lets dels viatges circulars.
(1) Proposant-se fer una excursió al Viaduc de Viç, els viatgers poden recórrer
de Rodez a Albi-Orleans y tornada, ab facultat de detindre's a Viç, tant a l'anada
com a la tornada, mitjançant el pago d'un suplement de 750 francs en 1.ª classe y
de 5 francs en 2.ª.
Bil·lets d'aquest trajecte adicional poden demanar-se al començament del
viatge, a la vegada que'l bil·let circular, o a Rodez, al moment de passar per aquesta
estació. Aquests bil·lets adicionales no augmenten, per això, la duració de la validesa del
bil·let circular.
Per més detalls, consultar el Llibre-Guide-Officiel de la C. d'Orleans, de venda al
preu de 0.30 francs, a les principals estacions, com també al despatx de París, dirigít
franch contra l'envió de 0.50 frs., a l'Administració Central, Place Valhubert, 1, París.

L'antiga casa de Mobles de J. PONS, FILL

del carrer de la Ciutat, s'ha traslladat al
PASSEIG DE GRACIA, núm. 45, canto-
nada Aragó, entressol y principal. Ta-
llers en els mateixos locals. Telèfon 911.

Casal Regionalista de Manresa

Festa inaugural

Ab el tren exprés de les 8.22 d'haur
al matí marxaren de Barcelona els se-
nyors don Francesc Cambó, don Joan
Ventosa y Calvell, don Ignasi Girona,
don Frederich Rahola, els regidors don
Ramón Pareda, don Gaspar Rosés y
don Josep Pardo, don Lluís Ferrer-
Vidal, don Eusebi Bertrán, don Igna-
si Peris, don Francesc Puig y Alfonsó,
el delegat de la Lliga Regionalista de
Manresa, don Santandreu, els de la de
Gracia senyors Girona y Rosich, el del
Ateneu del Districte III senyor Olive-
ra, el president de la Joventut Nacio-
nalista don Carles Jordà, el soci de la
mateixa don Ferrán de Sagarra, un de-
legat de l'Associació «Catalunya», don
Josep Ribas y molts altres regionalistes
entusiastes, constituint una brillant re-
presentació del Regionalisme barceloní
y català.
Quan el tren arribà a l'estació de Man-
resa el molt-cura totalment ocupat per
una gran concurrencia que saludà als
expedicionaris barcelonins ab un aplau-
diment unànim y visques a Catalunya,
ab regionalistes y an en Cambó. Entre
aquella gentada hi havia tota la Junta
del Casal Regionalista y les més dis-
tingides personalitats manresanes. Hi ve-
gírem a don Leoncí Soler y March, se-
nador y president del Casal, al diputat
provincial don Ignasi March y Batlle,
als regidors manresans senyors Capella,
Torrella, Sudaña, Oms Boris y Rebor-
dosa, als fabricants don Josep, don Lluís
y don Ricard Portabella, als advocats
senyors Claret y J. Bertrán Calderó, al
notari senyor Carrà, al fabricant senyor
Bertrán, don Esteve Planell, don Fran-
cisco Gomis, y la Junta del Casal se-
nyors Abadal, Coma, Coll y Roca, Cal-
das, Vives, Pascual y Vilalta y molts
altres que no tinguérem temps d'ano-
tar.
A fora de l'estació, y al pont sobre
el riu Cardener, hi havia una gran gen-
tada que saludava afectuosament y al-
guns aplaudien. A sota'l pont una colla
de futbolistes saludaren al senyor Cam-
bó ab un ban d'aplaudiments y sos co-
rresponsos hurres.
Al entrar a la ciutat per tots els ca-
rers hi havia cordó de gent que sa-
ludava. A la majoria dels balcons y fi-
nestres hi havia senyores y també molts
homes y regants senyores que con-
templaven ab manifesta simpatia el pas
dels regionalistes.
En algunes cases hi onejaven ban-
deres catalanes.
Al miting
El teatre del Conservatori ja estava
plè de gom a gom quan hi arribaren
els que procedien de l'estació. L'entra-
da y la col·locació en la sala fou bastant
difícil.
La sala presentava un molt hermós
aspecte, adornada ab banderes catalanes.
Hi havia molta animació y en les fil-
les s'hi veien a les principals famílies
de la ciutat; entre elles recordem a les
senyores y senyores del marqués don
Francisco Soler, del fabricant senyor To-
rra y Pons, dels senyors Casajuana, An-
toni Abadal, Claret, Capella, Casas, Gras
Portabella, Perera, Marsal, Marquet,
March, Tuncu, Arguilló, Coma, Soler
y Arala y moltes altres.
Al entrar els oradors y representants
se tribuà una entusiasta ovació al se-
nyor Cambó y sos companys, ressonant
visques y grans aplaudiments.
Presidia don Leoncí Soler y March,
que tenia als seus costats als senyors
Cambó, Girona, Rahola, Ventosa, Ber-
trand y Lluís Ferrer.
El senyor Soler va dedicar una afectu-
osa salutació als oradors, y especial-
ment al senyor Cambó, adreçant la do-
ctrina sustentada en les transcendents
conferències de Saragoga, Girona y Rous,
y fonamentant fermes esperances en la
seva propera actuació parlamentària pera
defensar el sentiment de patria catalana
sustentat per l'ideal regionalista dins del
Estat espanyol. Rememorà la emoció que
sentí quan presencià y escoltà la confer-
ència de Saragoga y el triomf esclatant
que obtingué al nostre leader. Manifestà
que la comarca del Pla de Bages està
ben afortunada pera rebre la lleugera d'a-
questes doctrines y ferles fructificar. De-
dicà un fervorós record als precursors del
regionalisme a Manresa y lamentà les més
enervadores esperances ab el jovent
que forma'l principal nucli del Casal
Regionalista. (Grans aplaudiments).

D. Agustí Coma

del Casal Regionalista, ab un molt pen-
sat discurs explicà la organització del
Casal Regionalista, la seva estructura,
els ideals regionalistes ja tradicionals allí,
perque informats per ells en 1890 s'hi
fundà la Lliga Regional, en 1892 crista-
llaren en l'aprovació de les famoses
Bases de Manresa, y en 1903, don Leon-
cí Soler formà una solidaritat manresana
que'l proclamà diputat en una tanda de
eleccions.

Va fer tot el procés del moviment re-
gionalista fins al moment actual en que
els regionalistes s'organitzen pera entrar
en la lluita política ab programa propi
exclusivament, y acabà invitant a totes
les persones honrades a donar sa coope-
ració a la seva actuació que ve in-
formada per una missió de llibertat, de
autonomia y de patriotisme. (Grans
aplaudiments).

D. Santiago Andreu

de la Lliga Regionalista. Recordà sa
actuació política en alguns pobles de la
comarca, saludà als regionalistes man-
resans encoratjant-los en llur tasca al
entrar en la vida política que serviria de
pont entre'l Cap y casal de Catalunya y
aquells pobles pera acoblar forces d'opinió,
reclamant el reconeixement de la
personalitat catalana y fent obra de cul-
tura, preparant al nostre poble pera
fructuar quan se concedís; recomanà que
rebesen amorosament a son costat a
tots els que sentin batejar en son pit
el sentiment de patria y que treballin
contra'l pessimisme que may han sab-
ut fer obra positiva.
Acabà dient que quan aquests rònics
ment els preguessin about son aquells
pobles cossos que abans s'aliaven intras-
els responguin que en Prat de la Riba
y en Cambó els tenen encara enlaire y
cossos empunyant les eines de treball
pera laborar per la cultura y per la per-
sonalitat de la nostra terra. (Grans aplau-
diments).

D. Frederich Rahola

senador, Saludà a Manresa, encunat
del temperament català, admirà aque-
lles comarques muntanyeses que son la
reserva de Catalunya pera contrarestar
a Barcelona les influències forasteres que
la invadeixen, desnaturalitzant-la. Presentà
interessants exemples històrics d'aquesta
afirmació. Va fer una curiosa discusió
sobre les Corts de Catalunya y d'Es-
panya y l'esperit regional. Demanà la re-
constitució de la Catalunya y de les
més regions espanyoles, pera que pugues

Retòriques de despit

L'esdeveniment pronosticat ab ponde-
ratives suposicions y ab entusiasmes de
vencidor, s'es realitzà; el republicanism
peninsular està de festa; el votó
un dels verbes—de la democràcia ha pro-
nunciat un discurs transcendental, l'obli-
gat discurs de la política vella, qui do-
na victòries y capgira nòmies. El món
segueix immutuable el seu decurs, la ma-
quina del estat funciona ab les de-
ficiències de consuetud, els concurrents
de càrrec y penyes comparacions, com
sempre, a la cita habitual y produïxen
similituds consumacions y existències so-
bri les topícs del dia abans. Però
que això no lleva que'ls actors de la
baixa política espanyola, que els interes-
sats en descender envers casa llur la
caixa dels privilegis y passaments, no
hagin un crit al cel, no esclatin de
joia, no proclamïn a la fac d'Europa
y de l'història, que per virtut de les
maravelloses paraules de don Melquíades
Alvarez, el Regime monàrquic acaba
—virtualment— d'enfonçar-se, com
una carcassa caduca, al sò de les im-
pressions d'un profeta, ja, com llurs cap-
dells, canten victòria.

Y ben mirat, tota la verborrea del
altre dia es un punt d'homo una ronyi-
na d'ordre bascular, una batxusa de
comarques. Tot abominant per lo fu-
tur, de blocs d'esquerres, la dinada re-
publicana no fou altra cosa que una
lastimosa y picantia elegia a la memo-
ria del bloc despit.

Quan justament l'imponderable inco-
nsciencia del senyor Moret havia deixat
atansar una mica massa els col·labora-
dors rumularis a la tona de promes-
ses, al cor de la ciutat murada, quan
eren a punt d'allargar la mà y d'heu-
re largament... el melodrama—ab na-
turalitat irritant, sense caixa de trons,
sense més enlla d'un parell o tres de
traïmes, sense mereixer un esguart
maquinal de la somnolència dels espec-
tadors,—grava, ab colzada ràpida y de
la petita vara de la fortuna a uns
mans més sortides, que'n compartien
l'usdeufruit ab en Lerroux, ab els re-
publicans d'una altra botiguera. N'hi ha-
via, certament, per entusiar-se y per
retreure's de la política... o per tornar-hi
sensajant una altra provatura.

El discurs enciclopèdic del senyor Al-
varez no vol ser altra cosa que un duel
singular ab el senyor Canalejas, el home
més confiat de la política catalana.
Però el mediu diputat de les frases
apropos, té encara un recort pietós per
Ferraborda y plorosa efígie del se-
nyor Moret que tant se li assembla,
per aquell senyor Moret qui encarna
els opobis majors del monopoli de la
Restauració, comparables no més als de
la Gloriosa, als de la República d'a-
quests republicans que actuen de fis-
cals ab puritanisme de virginitat sus-
pecta.

Vai a dir, també, que'l titella olim-
pich no s'es redressat, ni ha fulminat
anatemes, mentres perdurava el nex-
te del estrus periodístich madrileny ab el
Govern del senyor Canalejas. Tan bon
punt el senyor Gasset pert, pel seu igna-
risme, l'inestroncable, però tanmateix
esquellit, mugró del ministeri, s'incien
els vicinics de l'actual companya.

Que dirèm de les andròmines bui-
des d'aquest novíssim discurs programat?
Començant en l'ínch 10 que's mereix
no'n podem dir gran cosa. L'ironia, la
trufa galana no poden florir en una sen-
sible vulgaritat que ni de públich mit-
jà de jubilació y d'aldarull serveix. Es
nues aviat una pantomima trista de fa-
mèlics captaires de Carnestoltes. Tot
ell es una regressió al 89 o una obstinada
retrocció secular. Ni a banal epis-
tola de la moçigena republicana arribà,
no passa d'una desagradable anecdota
de la carrera política del senyor Alvarez.

Alts dels socialistes—per movils pu-
rament negatius y d'interès particular—
ni por retreure'l com escusa de ben vo-
lunt, troben un desil·lusionador de la que-
stió social.
Assentit a la política de personalis-
mes, no cerquen una transacció ideal
u una concòrdia mínima de doctrines

sarem la societat; farem un estat fort,
però reconixerem l'autonomia dels or-
ganismes vius en la història; posarem
l'impost progressiu... etc., etc.—«Orde-
no y mando». Política a la castellana,
política d'imposició, de tirania, d'egoss-
me. El senyor Alvarez se creu que ho
es tot; n'hi ha prou ab que un dalt-
abaix qualsevol, un morbosisme social,
un moment de bogeria o de por el porí
al poder pera que l'IMPOST el seu pro-
grama, el programa del republicanism
conservador, ab miras al erust y ab
reverencies a n'en Moret.

Y de lo opinio, de lo que vol Espa-
nya, de LO QUE VOLDRA quan el
senyor Alvarez mani, si hi arriba? (Oh,
d'això no se'n preocupa el senyor Al-
varez!) Es unastre que vol imposar
a tots els clients els figuris que ha
dibuat aquest any: ab clients d'ara y
ab clients d'aquí a... no sé quants anys!

Vol dir que portarà tot això, senyor
Alvarez, quan vingui la República, o que
la República vindrà?
Llegiu el discurs den Cambó: ni una
promesa; res de programa. ¿Perà que
ferlo? ¿Qui sab quin programa convindrà
demà? ¿Qui s'atreveix a defugir els
aprenis de la opinió pública? Un prin-
cipi fonamental: el regionalisme. Principi
de vida, de realitat, independent de
la voluntat del home; lley de la natura,
inamutuable com ella. Un procedi-
ment: la evolució, per la persuasió, pel
convenciment; creació d'opinió pública.
No's fia res al poder, a la força que
representa; se fia tot a la voluntat del
poble, esdevinguda sobirana ab el sufragi.
Ni institucions ni programes ni res
sobre d'ella; que tot son coses vaines y
fèlles que ella crea y enderroca o diri-
geix. Llibertat, rahó, vida. Podrien dir-
ne clasicisme contra romanticisme, lley
contra capritx, realitat contra mercedia,

JOVENTUT NACIONALISTA
(Socle de la Lliga Regionalista)

AVUY, a les deu del vespre:
Conferencia den Cambó
"Missió de la Joventut en
el moment polítich actual"

GLOSARI
ELS APRENENTS
Plaume esguardar els aprenents dels
oficis, els aprenents qui tenen les mans
encara inhàbils, y vigilan, ab ull espial-
lat, les maniobres dels qui ja saben els
secrets, pera més tard, recatant-se, prova-
re repetitius.
Els primers dies de posarse a un apre-
ntatge son alegres. S'avença molt, s'es-
clareixen algunes coses que abans sem-
blaven misteris y el regust d'una vida
nova acreix el dalt. Però després ve un
instant de tristesa y de desalentament
terribles. Es al cap d'alguns dies, y ja
no s'avença, y no's veu altre recurs, pera
avancar un poch, que repetir y repetir
y repetir; d'altra banda, la limitació for-
mosa de la vida que s'ha emprés fa anor-
rar la llibertat infinita de l'anterior si-
tuació, opulenta en possibilitats. Instant
greu es aquest y usual que'ls fíchis
li subconvinxin, renuncien o s'estacionen
o's tornen ruminar. Els forts continuen;
y aleshores son fan interessants y es
quan me plau tant l'esguardar-los.
Alguns dels meus lectors ja coneixen
certes idees sobre la psicologia de l'a-
prentatge y la seva ètica que he presen-
tat fora del Glosari. He arribat en aque-
sta qüestió a la creencia que les ad-
quisicions—de coneixements o d'hàbi-
litas—no son realment la conseqüència
de l'esforç, del dolor, camí per ad-
quirir-los, però si son eprenis y gratifi-
cació. Hi ha en això sempre un moment

